

og om Ministeriet ikke maatte sørge for, at der aldrig kunde indtræde det Tilfælde, at Statens egne Deciderede med Hensyn til Overfridelser af Finantsloven og Tillægsbevillingerne. Dette vilde imidlertid atter forudsætte en Forbindelse inmellem den ministerielle Revision og Statsrevisionen, som endnu ikke er bragt tilveie, men som vi haabe at faae tilveiebragt paa den ønskeligste Maade ved indtrædende Samarbeiden mellem Ministeriet og Rigsdagen. Naar nu de forskjellige Regnskaber ere gennemgaaede af den ministerielle Revision og deciderede, foreligge de som Bilag til det store Statsregnskab, og Statsrevisorerne ville da have efter Leilighed at gennemgaa snart det ene, snart det andet Regnskab for at komme til Kundskab om, hvorledes Regnskabsaflæggelsen i det Enkelte er, hvad man fra Statsrevisionens Side maa kalde tilfredsstillende. Paa den Maade er det, at Statsrevisionens Betænkning Naar for Naar giver yderligere Bidrag til mange Punkter i Administrationen, saaledes at den, hvad Landstinget allerede har fremhævet, giver Medlemmerne af Thingene et godt Indblik i Styrelsens Enkeltheder og i, hvorledes de af Rigsdagen bevilgede Summer blive anvendte til Statens Forbrug. Naar imidlertid dette skal opnaas paa en fyldestgørende Maade og gjøre sin Nytte, navnlig saaledes at det Arbejde, som Statsrevisorerne aarlig frembringe, ikke blot maa være til Gavn for det Thing, der er samlet, men ogsaa saaledes, at deres Undersøgelser ikke skulle være spildte for Fremtiden, saa er det, at et Flertal i det her nedsatte Udvalg har henstillet til Statsrevisorerne, om de ikke ville gjøre en Forbedring i deres Affattelse af Statsrevisionens Betænkning, saaledes at de ville lade sig det være magtpaaliggende paa et Punkt i Betænkningen klart at lade fremtræde, hvilke Undersøgelser med Hensyn til det foreliggende Statsregnskab der ikke er bragt til Ende af den Statsrevision, der har underkastet dette Regnskab sin Undersøgelse. Hvor dette ikke fremtræder klart, vil der nemlig være Undersøgelser, som da Statsrevisorerne kunne skifte, ikke vilde være let tilgængelige for de nye Statsrevisorer. Der maa altsaa være om ogsaa kun en Henvisning til den Side i Betænkningen, hvoraf man kan se, hvilke Undersøgelser der ikke er tilendebragt, for at man kan have et Overblik over, hvilke disse ere. Dette angaar nu Fortiden og vil altsaa have sin Betydning for de Statsrevisorer, der skulle besatte sig med det næste Regnskab, idet de blandt Andet ogsaa bør søge at tilendebringe de ikke fuldførte Undersøgelser fra det forrige Aar. Naar dernæst Fremtiden angaar, er der et nyt Hensyn at gjøre gjældende, nemlig det, at der i Lovgivningen kan gives nye Forskrifter, som ikke vare gjældende for Administrationen, den Gang det vedkommende Statsregnskab affattedes. Naar der er truffet saadanne nye Bestemmelser i Mellemtiden, vil der selvfølgelig være mindre Opfordring til, at tage

disse Bestemmelser meget strengt; men for at ogsaa Finantsudvalget kan have den Nytte, det i mange Henseender maa høste af Statsrevisionens Betænkning, vilde det være ønskeligt, om Statsrevisorerne støttede baade Thingene og Finantsudvalget derved, at de søgte at samle de Forskrifter, der senere ere komne tilstede, og som have gjort Forandring i, hvad der gjaldt for tidligere Regnskaber. Dette vilde være en Lettelse for den følgende Statsrevision, og det vilde lette Overblikket for Finantsudvalget. Det er disse Hensillinger, et Flertal har gjort; men det er kun Hensillinger. Vi haabe imidlertid, at Statsrevisionen, hvis Arbejde vi i det Hele taget paasjønne, ved nøiere at overveie alle tilstedeværende Omstændigheder saa vidt muligt vil imødefomme disse Duffer; thi det vil ikke kunne negtes, at det meget store Arbejde i det Mindste i een Henseende kan frembyde Vanskeligheder for Thingenes Medlemmer, idet der nemlig foreligger en Masse, saaledes at den, der vil finde Et og Andet, ikke har let ved at finde det, da der mangler en Indholdsfortegnelse. — Efter at jeg har fremsørt disse almindelige Bemærkninger, skal jeg tillade mig endnu dertil at knytte nogle Bemærkninger af en anden Beskaffenhed. Naar de Herrer ville efterse f. Ex. den sidst vedtagne Finantslov, ville De finde, at der paa det sidste Blad er en § 27, hvori der staar: „Derfor følgende Lovforslag, nemlig“ — og disse nævnes da — „erholde Lovkraft, beregnes de deraf flydende Indtægter og Udgifter for Finantsaaret 1874—75 under nedestaaende Konti med de der anførte Tillægsbeløb.“ Disse Love ere altsaa indlemmede i Finantsloven, men da det efter Grundloven er paalagt Statsrevisionen at have Indseende med samtlige Statens Udgifter og Indtægter, og da Regjeringen skal fremkomme med et Overdrag dets over, vil man se, at den Fremgangsmaade, der hidtil er fulgt, nemlig den, at Ministeriet i Reglen først forelægger alle Love af finantsiel Natur i dette Thing, staar i den nøieste Forbindelse med denne § 27 paa Finantsloven. Det er nemlig umuligt at kunne danne sig et fuldstændigt Overblik over samtlige Udgifter og Indtægter og derved bringe den tilbørlige Ligevægt til Veie, naar der ikke tillige i et af Thingene — i dette Tilfælde selvfølgelig i Folkethinget — have et saa vidt muligt nøie Kjenndskab til, om der ikke i Aarets Løb udenfor Finantsloven bliver bevilget saa betydelige Summer, at Indtægts- og Udgiftsligeudtægten ikke paa nogen Maade kommer tilstede. Man vil kunne se dette af, hvad der ligger for i dette Dieblik. Naar saaledes en Lov, der angaar næsten en halv Million Rd., kommer frem, vil det have sin store Betydning, at denne halve Million tages med under Overveieelsen af, hvor vidt de almindelige Indtægter ville strække til, eller om man maa søge den ved Loven forarsagede Udgift dækket paa anden Maade. Selvfølgelig maa Statsrevisionen i